

engang har udviklet sig om Betydningen af en saadan Bane. Det forekommer mig under flige Omstændigheder urigtigt at lægge yderligere Betingelser til, thi naar det sjællandske Jernbaneselskab ikke forud er meget tilbøjelig til at bygge den østlige Bane, vil det aabenbart være uflogt at betinge denne Banestrækning af andre Anlæg, som det sjællandske Jernbaneselskab endnu nødigere indlader sig paa. Det vilde synes mig fornuftigere at tage det lidt gradvis og ikke knytte flere Ting sammen, end der nødvendig maa høre sammen. Jeg siger dette, uagtet jeg for mit Vedkommende nærer den Overbevisning, at en Forlængelse af Klampenborgbanen til Hørsholm er naturlig, ønskelig og i det Hele vil vise sig rentabel. Jeg skjuler vel ikke for mig selv, at Banen fra Hørsholm til Klampenborg er i Grunden kun en Begyndelse; har man først faaet denne Bane, fra Klampenborg til Hørsholm, vil man ganske naturlig forlange at faae den lidt længere nord paa: til Nivaa-Bugten, til Humlebæk, til Sneekkesteen, for derved at faae tilveiebragt den ligeste og korteste Forbindelse mellem Helsingør og Rjøbenhavn. Den Svingning, som Helsingørsbanen nu gjør om ad Lillerød, Sillerød og Fredensborg, er en betydelig Forlængelse af hele Banen nord paa, og har man faaet Hørsholmsbanen, maa Forholdene med Naturnødvendighed udvikle sig derhen, at man stadig arbejder paa at faae den direkte Linie forlænget. Men hvad der end maatte ske i Fremtiden, er det for mig klart, at Forlængelsen af Klampenborgbanen til Hørsholm alt nu er i sig selv en naturligt Foretagende. Alles Larm kræver det, Hovedstadens Larm ikke mindre end selve Gøgnens, og der vil vistnok allerede i Løbet af kort Tid udvikle sig en fuldkommen tilstrækkelig Kræft til at kunne betale, endog rundelig betale, Driften paa en saadan Bane, og naar dette er Tilfældet, kan jeg kun ønske, at den bliver anlagt snarest muligt, og jeg maa ønske, at den bliver anlagt af det sjællandske Jernbaneselskab, som naturligst vil kunne drive den. For mig er det ikke de Afgjørende ved denne Sag, at der derved tillige kunde blive Tale om at indvinde en Indtægt for Statskassen, men jeg negter ikke, at det ogsaa for mig er et meget tilskyndende Motiv til at ønske Banen, og jeg deler ikke den Betænkelse, som Mange nære med Hensyn til det Særgelige, som det vilde være for Dyrehaven, om nogen, selv en nok saa lille Del, blev afstaaen deraf. Vi have jo set, i hvilken Grad Klampenborg Badeanstalt, hvis betydelige Terrain Staten har — jeg veed ikke om for evige Tider, men i alt Fald for meget lang Tid — overladt til et privat Etablissement, til et privat Forlystelses- og Sundheds-etablissement, har virket til den almindelige Forstjønne af den hele Egn. Der er ikke mange Pletter i Rjøbenhavns Omegn, der ere saa berømte for

den Naturskønhed, de frembyde, som netop det Areal, der er lagt ind under Klampenborg Badeanstalt, og hvorvel det maa tilstaaes, at dette Territorium ligger smukkere end maasse nogen anden Del af Dyrehaven, om hvis Afhændelse der kunde blive Tale, er der dog ikke Tvivl om, at der fra Aggershøyle til Klampenborg er en betydelig og stor Strækning, hvor der, uden at noget som helst søleligt Indgreb skete i Dyrehavens Herligheder, kunde udvikle sig et langt Bælte af særdeles skjønne Steder, ligesom man ved Salget af Grundene kunde skaffe Statskassen en betydelig Indtægt. Ugesaa bestemt en Modstander, som jeg er af enhver Bestræbelse, der gaar ud paa blot og bart i Pengenes og Nyttens Interesse at gribe forstyrrende ind i Forhold, der have udviklet sig i en Række af Aar, lige saa bestemt en Modstander, som jeg er af, at f. Ex. Rosenborg Have skulde indbrages til Bebyggelse, eller at Charlottenlunds Skov skulde sælges eller deslige, lige saa aabent erkjender jeg, at, naar der frembyder sig for Staten en saa naturlig Leilighed til at afhænde med Fordel og Nytte for Alle et Territorium, der ligger hen uden at give en i Forhold til Nærbdien passende aarlig Indtægt, saa skal man benytte denne Leilighed og ikke være hange for at træde en eller anden særlig Interesse paa en mere eller mindre sm Digtorn. Der bliver Tilstrækkeligt tilbage af Dyrehaven, til at Skoven kan fyldestgjøre alle de sædles Formaal, hvortil den hidtil er anvendt, og det vilde være urigtigt, om man ikke benyttede Leiligheden til at faae realiseret en Tanke, der er saa naturlig og simpel, som denne er. Naar nu den ærede Minister siger, at intet Tilstrækkeligt foreligger med Hensyn til Bygningen og Anlægget af denne Bane, og at der navnlig ikke foreligger tilstrækkelige Data til at begynde den Sum, der er bestemt dertil — jeg tror 1,600,000 Kroner, — saa giver jeg ham Ret deri; det er et Tal, Udvalget har sat ind saa at sige paa et Skjøn, men der maa foreligge Ministeren saa meget, at han vil være istand til at korrigere dette Tal, som han ønsker det, og skulde han ikke være i Stand dertil, vil han ganske vist ved at henvende sig til Andre, der vel ikke have foretaget Nivellementer eller egentlige Undersøgelser af en Plan i Marken, men dog været stærkt opfordrede til at undersøge Sagens Beføstetlighed i det Hele, kunne faae de Oplysninger, han i saa Henseende maatte mangle til et saadant Maal, at vi i alt Fald kunde være visse paa, at vi her indsatte en Sum, som ligger indenfor det Rimeliges Grændser, og at vi ikke ved det Tal, som jeg har nævnt som Maximum, affjære den videre Udførelse af Planen. Jeg har været imod det Vilkaar, som er føiet til med Hensyn til Havnbanens Anlæg, at det ikke skal kunne ske, med mindre Rjøbenhavns Kommune vil gaa ind paa visse Afstaaelser. Jeg har været derimod, ikke blot fordi jeg anser det for noget ubil-